

Arrest

nr. 230 125 van 12 december 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A.-S. ROGGHE
Rue de la Citadelle 167
7712 HERSEAUX

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 29 augustus 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 juli 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 september 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 november 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA loco advocaat A.-S. ROGGHE en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een Fars van origine en afkomstig uit Ahwaz (Iran). U beschikt over het Iraanse staatsburgerschap. U studeerde burgerlijk ingenieur aan de universiteit van Zanzan. Vervolgens werkte u in Ahwaz. U vond een job bij een bedrijf in Teheran waar u in het totaal zes maanden hebt gewerkt, tot 28/12/1396 (19 maart 2018). U vond een woning in Teheran waar u in het totaal vier maanden hebt verbleven. Van kindsaf aan had u veel last van stotteren en u had het moeilijk met uw gebrek. Geen enkele therapie had u reeds geholpen. Een goede vriend, B.K.H. (...), die u kende van de universiteit bracht u in contact met Erfan Halghe (Interuniversalisme). B. (...) leerde Erfan Halghe twee maanden voor u kennen. Hij nam u mee naar twee sessies in de buurt van Pasdaran (Teheran). U kreeg interesse en hoopte dat deze techniek u zou helpen met het stotteren. U kon aansluiten bij een groep bestaande

uit negen à tien leden in Sadeghiyeh (Teheran). De meester van de groep heette M.D. (...). U startte met Erfan Halghe in het begin van de zevende maand van 1396 (september/ oktober 2017). U rondde drie semesters af, wat neerkomt op ongeveer dertien lessen. Ondertussen leerde u een meisje kennen, M.K. (...), met wie u een relatie begon. U introduceerde haar ook bij Erfan Halghe en één maand nadat u begon met de lessen, nam ook zij hier aan deel. Voor de nieuwjaarsvakantie ging u op bezoek bij uw familie in Ahwaz. U nam uw inzweringssattest en lidkaart van Erfan Halghe mee. Na de vakantie vloog u op 14/1/1397 (3 april 2018) terug naar Teheran. U had met M. (...) afgesproken om die dag samen naar een Erfan Halghe sessie te gaan. Uw vlucht had echter een drietal uren vertraging en u ging rechtstreeks van de luchthaven naar de les want u was al te laat. U was zich nog aan het opfrissen in de tuin toen u zag dat er twee dames in zwarte chador naar beneden kwamen. U zag in uw ooghoeken dat ze werden gevolgd door drie dames uit uw les. Ze werden gevolgd door twee heren met baarden. U besepte dat dit agenten waren en dat er een arrestatie aan de gang was. U ging naar buiten en nam plaats op een bank in een park een honderdtal meter verder om de situatie gade te slaan. U zag van ver dat er nog twee dames en twee heren naar buiten werden gebracht met twee andere agenten. U herkende hen niet. De gearresteerden werden in twee auto's gezet. U kon niet zien of uw vriendin erbij was en uit bezorgdheid belde u haar op. U kreeg geen antwoord. U belde ook uw meester M. (...) op om meer informatie te verkrijgen maar zij nam ook haar telefoon niet op. Vervolgens belde u B. (...) op om raad te vragen. Hij stelde voor om niet naar uw woning in Teheran te gaan omdat uw vriendin het adres hiervan kent en ze dat misschien zou doorgeven aan de autoriteiten. U nam vervolgens een bus naar Isfahan waar u twintig dagen onderdook bij uw vriend N. (...). U vernietigde uw simkaart en belde naar uw familie met een publieke telefoon om hen te verwittigen over de gebeurtenis. De volgende dag belde u opnieuw naar B. (...). Hij had informatie gekregen van een buurjongen die hem had verwittigd dat er een huiszoeking was gebeurd bij u thuis. Uw familie besloot om een advocaat, mr. M.S. (...), in te schakelen. Uw familie ging naar uw woning in Teheran en merkte dat uw laptop, een paar boeken en enkele handgeschreven notities en brochures van Erfan Halghe meegenomen waren door de autoriteiten. Gezien de zware veroordelingen van leden van Erfan Halghe en leider Taheri besloten u en uw familie in samenspraak en op aanraden van uw advocaat dat u Iran best illegaal zou verlaten. U zou vanuit Urumiyeh het land verlaten maar twee keer werd u opgebeld dat de reis niet kon doorgaan ten gevolge van verhoogde controles. Vervolgens kreeg u via kennissen van uw moeder te horen dat er een reisverbod voor u was uitgevaardigd. Daarna beslisten jullie samen met uw advocaat om u zelf aan te geven bij de autoriteiten in de hoop dat u met een borg zou vrijkomen of dat u louter enkele klappen zou krijgen. Op het einde van de tweede maand van 1397 (mei 2018) gaf u zich zelf aan bij de Ettelaat (Ministerie van Informatie) in Teheran. U werd meermaals verhoord en er werd u gevraagd voor wie u spioneerde en met welke groeperingen u samenwerkte. U gaf niet toe dat u bij Erfan Halghe behoorde. Na twaalf dagen werd u naar de eerste afdeling van de revolutionaire rechtbank gebracht. Uw familie en advocaat waren er aanwezig. In de rechtbank werd u voorgelezen waarvan u beschuldigd werd, meer bepaald deelname aan groeperingen die actief zijn tegen het Iraanse regime. De rechter besliste dat u op borg kon vrijkomen. Een eigendomsakte van een appartement van uw moeder werd als borg ingediend en goedgekeurd. Twee dagen later werd u vrijgelaten op borg. U kreeg op uw adres in Ahwaz een oproepingsbrief en u moest in de vierde maand van 1397 (juni/juli 2018) opnieuw verschijnen in een revolutionaire rechtbank. Daar werden de beschuldigingen u opnieuw voorgelezen. Er werd u ook gemeld dat u moest wachten tot u voor een volgende zitting werd opgeroepen en dat uw reisverbod werd opgegeven maar dat u elke reis naar het buitenland moest melden aan de autoriteiten. Vervolgens regelde uw advocaat een visum dat werd afgegeven door de Italiaanse ambassade. U verliet Iran legaal aan de hand van uw eigen paspoort op 25 of 26 september 2018. U reisde van Italië met de trein naar België. Uw paspoort en geld werd van u gestolen door een smokkelaar die u naar het Verenigd Koninkrijk zou brengen. U diende nadien in België een verzoek om internationale bescherming in, wat werd geregistreerd op 19 oktober 2018. Op 14 april 2019 vernam u dat uw moeder een tweede convocatie op uw naam had ontvangen waarin gewaarschuwd werd wat de gevolgen waren voor de borgsteller (uw moeder) indien u geen gevolg zou geven aan de convocatie. U beschikt over uw originele nationale kaart, een kopie van de eerste pagina van uw shenasnameh, een kopie van de eerste pagina van uw paspoort, uw origineel diploma, algemene informatie beschikbaar op het internet over Erfan Halghe, een kopie van uw zweerattest bij Erfan Halghe afgegeven op 9/7/1396 (1/10/2017), een kopie van uw lidkaart bij Erfan Halghe, een kopie van een hotelreservatie op uw naam, originele treintickets van Milaan naar Parijs, een afprint van uw contact op Whatsapp met de zekere B. (...) en een kopie van een nationale kaart van B. (...).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaarde zes maanden aanhanger te zijn geweest van Erfan Halghe in Teheran. Na de arrestatie van leden van uw groep besloot u zich ook zelf aan te geven bij de Iraanse autoriteiten. U vluchtte uit Iran na uw vrijlating op borg uit vrees om een zware straf te krijgen omwille van uw activiteiten.

Er dient echter te worden gewezen op verschillende elementen in uw relaas die de geloofwaardigheid van uw verklaringen ernstig aantasten.

Vooreerst dienen er enkele vraagtekens te worden geplaatst bij uw bewering aanhanger en lid te zijn van Erfan Halghe. Zo legde u enkel en alleen foto's neer, en niet de originelen, van de documenten waarmee u uw lidmaatschap wenst te staven. U legde een foto neer van een lidkaart en van uw inzweringsattest. Gevraagd waarom de originelen niet werden opgestuurd, terwijl uw originele diploma wel na uw aankomst in België vanuit Iran naar u werd gestuurd, antwoordde u dat dit in tegenstelling tot een diploma verboden documenten zijn en dat er controle is van de post waardoor er een te groot risico bestaat dat een pakket wordt geopend wat uw familie ook in problemen zou kunnen brengen. U stelde dat u enkel de documenten met een passagier zou kunnen laten overkomen om dit risico te vermijden (CGVS I, p. 7 en p. 16-17). Foto's of kopieën kunnen echter makkelijk (ver)vals(te) documenten zijn en hun authenticiteit valt niet te verifiëren. Bovendien hebt u ook geen ander begin van bewijs neergelegd om uw activiteiten bij Erfan Halghe te ondersteunen. U verklaarde dat u voor een nieuwe job naar Teheran trok en dat u in de hoofdstad via uw vriend B. (...) in aanraking kwam met Erfan Halghe (CGVS I, p. 9). U hebt echter geen enkel bewijs neergelegd van uw verblijf of werk in Teheran. U huurde nochtans een woning en was al zes maanden actief bij een bedrijf. Gevraagd of u een bewijs kon afleveren van uw woonst in Teheran, antwoordde u ontkennend. U legde verder uit dat er wel een contract was maar dat u dit niet meer hebt en dat u ook de waarborg die u had neergelegd hebt achtergelaten en vertrokken bent. U kan geen bewijzen van communicatie met de eigenaar of contract voorleggen. In dit verband kan nog worden opgemerkt dat het bijzonder vreemd is dat u geen aandacht hebt besteed aan uw waarborg. Het is ook vreemd dat u na uw vrijlating op borg nooit meer naar uw woning in Teheran bent gegaan, nochtans blijkt uit uw verklaringen dat u daar nog spullen had liggen. U verklaarde dat u uit stress niet meer naar uw woning bent gegaan (CGVS I, p. 20 en CGVS II, p. 4-5). U benadrukte dat u in uw woning amper spullen van uzelf had liggen. U kon ook louter en alleen vermoeden dat uw familie de enkele spullen, zoals uw kledij, had meegenomen toen ze uw woning gingen controleren in de periode dat u ondergedoken leefde in Teheran (CGVS II, p. 10 en p. 18). Verder is ook uw verklaring over de reden waarom u geen enkel bewijs kon geven van uw werk in Teheran weinig aannemelijk. U antwoordde dat u wel uitleg kon geven over uw werk maar dat er nog geen contract was getekend omdat u eerst een paar maanden als stagiair werkte aan een lager loon en pas na goedkeuring een contract zou krijgen (CGVS I, p. 19). Bovendien hebt u geen enkel begin van bewijs, dus zelfs geen foto of kopie, neergelegd van het beweerde lidmaatschap van uw vriend B. (...) bij Erfan Halghe. U verklaarde nochtans dat B. (...) u had geïntroduceerd bij deze beweging, dat u na uw aankomst nog steeds in contact stond met hem en hij nog steeds actief was bij Erfan Halghe (CGVS II, p. 5-7). Hoewel u na uw tweede persoonlijke onderhoud op het Commissariaat-generaal door middel van een nationale kaart en afprint van WhatsApp een begin van bewijs van zijn identiteit en jullie contacten hebt neergelegd, is het bijzonder vreemd dat u hierbij geen enkel document ter staving van zijn activiteiten bij Erfan Halghe voorlegde. Het geheel aan bovenstaande bevindingen ondermijnt sterk uw beweerde deelname aan de bijeenkomsten van Erfan Halghe. In het licht van bovenstaande kan worden gewezen op het feit dat u kennis over Erfan Halghe zelf eigen gemaakt kan hebben aan de hand van beschikbare informatie van deze organisatie op het internet, waarvan u ook vrij te verkrijgen informatie neerlegde, en dat het vertonen van een zekere kennis op zich geen uitsluitel geeft over een persoonlijke betrokkenheid bij Erfan Halghe.

Vooreerst ontbreekt het u aan cruciale bewijsstukken om uw relaas te staven. Zo verklaarde u na uw vrijlating op borg een convocatiebrieft te hebben gekregen op uw adres in Ahwaz, die u opriep om naar een revolutionaire rechtbank te komen. U bent vervolgens verschenen bij de rechtbank (CGVS I, p. 15). Verder blijkt uit uw verklaringen dat uw moeder een waarschuwingsbrief kreeg waarin ze werd verwittigd dat indien de persoon voor wie de borg is gesteld zich niet komt aanmelden, dat de borg in beslag kan worden genomen. U was door uw advocaat de dag voor uw eerste persoonlijke onderhoud op het Commissariaat-generaal op de hoogte gesteld van de waarschuwingsbrief (CGVS I, p. 15-16). Uit uw verklaringen blijkt dat u twee weken en de dag voor uw eerste persoonlijke onderhoud op het CGVS contact had met uw advocaat. U nam contact op met hem via WhatsApp (CGVS I, p. 18). Volgens uw verklaringen heeft uw advocaat de oproepingsbrief en de waarschuwingsbrief in zijn bezit. Er werd u

vervolgens uitdrukkelijk gevraagd om een kopie binnen de vijf werkdagen neer te leggen en vervolgens de originelen te laten overkomen. U reageerde dat u uw best zou doen om een foto of kopie voor te leggen maar dat u geen garanties kon geven wat betreft de originelen gelet op de risico's bij de post (CGVS I, p. 16-17). U hebt echter geen enkel begin van bewijs neergelegd. Toen u werd gevraagd tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud of u uw documenten kon neerleggen, beweerde u plotseling dat het u niet gelukt is om de gevraagde documenten te bekomen omdat uw advocaat halsoverkop verdwenen is en u geen contact meer hebt met uw advocaat. U trachtte contact op te nemen met uw advocaat via Whatsapp, weliswaar zonder resultaat (CGVS II, p. 2). Gelet op de vaststelling dat u tot net voor uw eerste persoonlijk onderhoud contact onderhield met uw advocaat in Iran komt deze plotse verdwijning na de vraag van het CGVS om stavingstukken die zich bij uw advocaat bevinden weinig geloofwaardig over. Het mag ook verbazen dat uw familie die u eerder foto's had overgemaakt van uw documenten aangaande Erfan Halghe u zelf niet spontaan een kopie of foto van de convocaties/waarschuwing hebben overgemaakt nadat ze deze thuis hadden ontvangen. Verder hebt u ook geen enkel ander stuk neergelegd wat zou kunnen aantonen dat een advocaat voor u heeft gewerkt in een rechtszaak die verband houdt met uw beweerde activiteiten bij Erfan Halghe (CGVS I, p. 16).

Dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen, blijkt nog uit een ernstige tegenstrijdigheid tussen uw verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal. Op de DVZ verklaarde u te hebben gezien dat andere groepsleden, waaronder uw vriendin M. (...), van Erfan Halghe gearresteerd werden, u wegliep naar Isfahan en de Iraanse autoriteiten tien dagen later zijn binnengevallen in uw huis in Teheran. U bent zeker dat uw vriendin M. (...) onder druk in de gevangenis uw adres en gegevens had doorgegeven (Vragenlijst van het CGVS op DVZ, vraag 5). Op het CGVS verklaarde u daarentegen dat u de dag na de arrestatie van de groepsleden vernam van uw vriend B. (...) dat één van uw burens hem had gecontacteerd om te zeggen dat agenten in uw woning in Teheran waren binnengevallen, een huiszoeking hadden gedaan en een paar privéspullen zoals uw laptop hadden meegenomen. U verklaarde voorts dat de huiszoeking op dezelfde dag (avond) van de arrestatie werd uitgevoerd (CGVS I, p. 10, p. 15 en p. 19). Geconfronteerd met het tegenstrijdige tijdstip van de huiszoeking, antwoordde u dat u reeds had aangehaald in het begin van het onderhoud dat het interview op DVZ niet zo goed vertaald was en u wees erop dat er ook een fout was gemaakt bij de vertaling van uw opleiding, wat burgerlijk ingenieur is en niet landbouwingenieur. Volgens u kan het zijn dat de tolk op DVZ iets verkeerd vertaald had (CGVS I, p. 19). Vooreerst kan hierover worden opgemerkt dat u geenszins in het begin van het persoonlijk onderhoud op het CGVS hebt aangehaald dat er vertaalproblemen waren op de DVZ (CGVS I, p. 2). Dat uw opleiding niet volledig correct werd genoteerd of vertaald, betekent niet noodzakelijk dat er andere vertaalfouten zijn gebeurd. Het betreft een duidelijke tegenstrijdigheid en bovendien hebt u op de DVZ zowel uw verklaring met hierop uw persoonlijke gegevens als de vragenlijst na voorlezing ondertekend ter goedkeuring.

Voorts is het tegenstrijdige advies van uw advocaat over de beste oplossing in uw zaak op zijn minst bevreemdend te noemen. U verklaarde dat de aanvankelijke beslissing om Iran illegaal te verlaten werd genomen in beraad en werd beslist door u, uw familie en uw advocaat. Uw advocaat gaf het advies om illegaal het land te verlaten aangezien Erfan Halghe aanhangers reeds zware veroordelingen en straffen hadden gekregen (CGVS I, p. 10 en CGVS II, p. 14). Toen vervolgens bleek dat het moeilijk was om illegaal te vertrekken wegens de controles in Urumiyeh en verder ook nog bleek uit informatie verkregen van kennissen na betaling van smeergeld dat u een reisverbod had gekregen – wat u ook verhinderde om legaal het land te verlaten – gaf uw advocaat het advies dat u zich diende aan te geven in de hoop dat u ofwel met een borg ofwel met enkele klappen ervan af zou komen (CGVS I, p. 10 en p. 14). U verklaarde dat de gebruikelijke gang van zaken is in Iran dat een reisverbod wordt opgegeven wanneer iemand op borg vrijkomt (CGVS I, p. 14-15 en CGVS II, p. 17). Dat dit zo gebruikelijk is en dat uw advocaat kon rekenen op een opheffing van uw reisverbod na een vrijlating op borg zodat u vervolgens legaal het land kon verlaten (CGVS II, p. 15), blijkt echter niet duidelijk uit de beschikbare informatie op het Commissariaat-generaal. Zelf hebt u hiervan ook geen informatie over neergelegd. Dat de ommekeer in het advies van uw advocaat opmerkelijk is, blijkt ook uit uw verklaring dat het niet vanzelfsprekend was dat u op borg zou vrijkomen. U beweerde dat u voorbereid was om naar de gevangenis te moeten gaan en plotseling de rechter aangaf dat u kon vrijkomen op borg (CGVS I, p. 14).

Het geheel van bovenstaande vaststellingen noopt ertoe te besluiten dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw beweerde aanhang en activiteiten bij Erfan Halghe en de daaruit voortvloeiende problemen met de Iraanse autoriteiten.

De door u neergelegde documenten wijzigen bovenstaande conclusie allerm minst. Uw identiteitsdocumenten bevestigen enkel uw identiteit en nationaliteit, wat hier niet wordt betwist. Wat betreft de treintickets van Milaan naar Parijs kan worden opgemerkt dat deze niet op uw naam staan. De hotelreservatie kan uitsluitend een reservatie op uw naam aantonen. Hoe dan ook zijn deze tickets

hoogstens een begin van bewijs van uw verblijf in Italië en reis naar België. Uw opleiding wordt hier niet in twijfel getrokken. Uw documenten met betrekking tot Erfan Halghe en uw vriend B. (...) werden hierboven al besproken. De door u neergelegde algemene informatie (artikels en foto's) over Erfan Halghe, leider Taheri en protesten tegen zijn arrestatie, doen evenmin afbreuk aan bovenstaande conclusies. Deze informatie is vrij toegankelijk op het internet (CGVS I, p. 6).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker wijst erop dat hij nieuwe documenten bij het verzoekschrift voegt. Het betreft zijn toetredingscontract bij Erfan Halghe, de inschrijvingsverlengingen bij Erfan Halghe en zijn lidkaart van Erfan Halghe. Al deze stukken gaan vergezeld van een voor eensluidend verklaarde vertaling.

2.2. Verzoeker beroept zich in wat zich aandient als een enig middel op de schending van de artikelen 48/2 tot en met 48/5 en artikel 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet), artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, de algemene motiveringsplicht, het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel als beginselen van behoorlijk bestuur, de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, de materiële motiveringsplicht en artikel 3 EVRM.

Verzoeker stelt dat hij contact heeft opgenomen met zijn vriend B., die ook lid was van Erfan Halghe. Via een derde maakte B. verschillende documenten aan verzoeker over. Verzoeker wijst opnieuw op de reeds *sub* 2.1. vermelde documenten en stelt dat deze zijn lidmaatschap bij Erfan Halghe bewijzen. Bovendien wordt in het derde stuk de naam van zijn peter (sponsor) B. vermeld. Dit bevestigt dat B. ook lid was van Erfan Halghe.

Verzoeker heeft van zijn advocaat geen spoor gevonden. Meester M.S. heeft Iran verlaten. Daardoor is het onmogelijk om van hem stukken of informatie te bekomen.

2.3. Verzoeker vraagt gelet op het voorgaande om aan hem de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen of om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

2.4.. Ter staving voegt verzoeker de reeds hoger vermelde drie stukken bij het verzoekschrift (bijlagen 2-4).

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden. Verzoeker preciseert niet op welke wijze artikel 48/2 van de Vreemdelingenwet, hetwelk overigens op louter algemene wijze bepaalt welke vreemdelingen als vluchteling dan wel als persoon die in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming kunnen worden erkend, zou (kunnen) zijn geschonden. De schending van dit artikel wordt bijgevolg niet dienstig aangevoerd.

3.2. Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en de staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 EVRM is dan ook niet aan de orde.

3.3. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt.

Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.4. Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat verzoeker de bestreden beslissing aanvecht noch betwist waar terecht gesteld wordt dat in zijner hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zijn rechten werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

3.5. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoekers verzoek om internationale bescherming in hetgeen volgt voor wat de overige elementen betreft ambtshalve bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/3 en 48/4. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

3.6. Verzoeker stelt dat hij voorafgaand aan zijn vertrek uit Iran gedurende een zestal maanden in Teheran te hebben gewoond en gewerkt. Gedurende deze periode zou hij aldaar aanhanger zijn geweest en deel hebben uitgemaakt van een groep van Erfan Halghe. Omwille van de arrestatie van een aantal leden van zijn groep en de vrees om zelf een zware straf te krijgen, zou verzoeker Iran hebben verlaten.

De geloofwaardigheid van verzoekers relaas wordt daarbij echter vooreerst ondergraven doordat hij niet bij machte bleek om zijn aanwezigheid, woonst en beroepsactiviteiten in Teheran gedurende de voormelde zes maanden aan te tonen en over zijn woonst bevreemdende verklaringen aflegde. In dit kader wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

“U verklaarde dat u voor een nieuwe job naar Teheran trok en dat u in de hoofdstad via uw vriend B. (...) in aanraking kwam met Erfan Halghe (CGVS I, p. 9). U hebt echter geen enkel bewijs neergelegd van uw verblijf of werk in Teheran. U huurde nochtans een woning en was al zes maanden actief bij een bedrijf. Gevraagd of u een bewijs kon afleveren van uw woonst in Teheran, antwoordde u ontkennend. U legde verder uit dat er wel een contract was maar dat u dit niet meer hebt en dat u ook de waarborg die u had neergelegd hebt achtergelaten en vertrokken bent. U kan geen bewijzen van communicatie met de eigenaar of contract voorleggen. In dit verband kan nog worden opgemerkt dat het bijzonder vreemd is dat u geen aandacht hebt besteed aan uw waarborg. Het is ook vreemd dat u na uw vrijlating op borg nooit meer naar uw woning in Teheran bent gegaan, nochtans blijkt uit uw verklaringen dat u daar nog spullen had liggen. U verklaarde dat u uit stress niet meer naar uw woning bent gegaan (CGVS I, p. 20 en CGVS II, p. 4-5). U benadrukte dat u in uw woning amper spullen van uzelf had liggen. U kon ook louter en alleen vermoeden dat uw familie de enkele spullen, zoals uw kledij, had meegenomen toen ze uw woning gingen controleren in de periode dat u ondergedoken leefde in Teheran (CGVS II, p. 10 en p. 18). Verder is ook uw verklaring over de reden waarom u geen enkel bewijs kon geven van uw werk in Teheran weinig aannemelijk. U antwoordde dat u wel uitleg kon geven over uw werk maar dat er nog geen contract was getekend omdat u eerst een paar maanden als stagiair werkte aan een lager loon en pas na goedkeuring een contract zou krijgen (CGVS I, p. 19).”

Verzoeker laat deze motieven geheel ongemoeid. Bijgevolg blijven zij onverminderd overeind.

Daarenboven beweerde verzoeker dat hij door zijn vriend B. zou zijn geïntroduceerd bij Erfan Halghe. Ook van het lidmaatschap van B. zelf bij deze organisatie legde en legt verzoeker tot op heden geen documenten of andere bewijzen voor. Te dezen wordt in de bestreden beslissing met reden aangegeven:

“Bovendien hebt u geen enkel begin van bewijs, dus zelfs geen foto of kopie, neergelegd van het beweerde lidmaatschap van uw vriend B. (...) bij Erfan Halghe. U verklaarde nochtans dat B. (...) u had geïntroduceerd bij deze beweging, dat u na uw aankomst nog steeds in contact stond met hem en hij nog steeds actief was bij Erfan Halghe (CGVS II, p. 5-7). Hoewel u na uw tweede persoonlijke onderhoud op het Commissariaat-generaal door middel van een nationale kaart en afprint van

WhatsApp een begin van bewijs van zijn identiteit en jullie contacten hebt neergelegd, is het bijzonder vreemd dat u hierbij geen enkel document ter staving van zijn activiteiten bij Erfan Halghe voorlegt."

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven niet één concreet en dienstig argument aan. Bovendien blijkt uit de inhoud van het verzoekschrift dat verzoeker met B. in contact staat en dat hij via zijn contactname met deze persoon en nadat de bestreden beslissing werd genomen wel een aantal andere originele documenten, met name deze omtrent zijn eigen lidmaatschap bij Erfan Halghe, zou hebben bekomen. In het licht hiervan kon worden verwacht dat verzoeker, gezien hij geconfronteerd werd met een negatieve beslissing waarin hij erop werd gewezen dat hij van B. ook documenten zou moeten kunnen bekomen omtrent diens eigen lidmaatschap bij Erfan Halghe, het lidmaatschap van B. bij Erfan Halghe zou staven met documenten eigen aan deze persoon.

Verzoeker legt, in tegendeel met wat hij voorhoudt in het verzoekschrift, bovendien ook heden geen overtuigende bewijzen neer omtrent zijn eigen voorgehouden lidmaatschap bij Erfan Halghe. Aan de stukken die bij het verzoekschrift worden gevoegd, kan immers niet de minste bewijswaarde worden gehecht. Vooreerst legt verzoeker uiterst vage verklaringen af over de wijze waarop hij de originelen van de reeds bij het CGVS in kopie neergelegde stukken en van de verlengingen van zijn inschrijving, in weerwil van zijn verklaringen bij het CGVS, alsnog kon bekomen. Hij beperkt zich er namelijk dat hij via B. en een (niet nader genoemde) derde persoon de originelen kon bekomen. Ten aanzien van de neergelegde lidkaart (bijlage 4 bij het verzoekschrift) kan verder worden opgemerkt dat bezwaarlijk kan worden aangenomen dat dit een authentieke, door Erfan Halghe uitgereikte lidkaart zou zijn. Dit stuk blijkt namelijk een in slechte kwaliteit en op een ander formaat van papier afgedrukte kopie van een lidkaart te zijn, die nadien werd uitgeknipt, ingevuld en voorzien van een foto van verzoeker. Zowel deze lidkaart als de andere twee neergelegde stukken (bijlagen 2 en 3 bij het verzoekschrift) betreffen voorts stukken die geenszins als officiële documenten kunnen worden beschouwd en die bijgevolg geen officiële bewijswaarde hebben. Nergens zijn deze stukken voorzien van enige stempel of enig kenmerk dat toelaat hun authenticiteit en/of hun herkomst na te gaan. Derhalve betreffen dit documenten die in wezen door eenieder met een computer, om het even waar en om het even wanneer kunnen zijn opgemaakt. Enig ander begin van bewijs voor zijn voorgehouden lidmaatschap bij Erfan Halghe, brengt verzoeker niet bij.

De voormelde vaststellingen ondermijnen op fundamentele wijze de geloofwaardigheid van verzoekers beweerde deelname aan bijeenkomsten van Erfan Halghe.

Verzoeker laat de bestreden beslissing voor het overige geheel ongemoeid waar in het kader van zijn beweerde lidmaatschap van Erfan Halghe terecht gesteld wordt:

"In het licht van bovenstaande kan worden gewezen op het feit dat u kennis over Erfan Halghe zelf eigen gemaakt kan hebben aan de hand van beschikbare informatie van deze organisatie op het internet, waarvan u ook vrij te verkrijgen informatie neerlegde, en dat het vertonen van een zekere kennis op zich geen uitsluitel geeft over een persoonlijke betrokkenheid bij Erfan Halghe."

Verzoeker voert verder niet één concreet en dienstig argument aan ter weerlegging van de bestreden beslissing doch laat deze volledig onverlet waar gemotiveerd wordt:

"Vooreerst ontbreekt het u aan cruciale bewijsstukken om uw relaas te staven. Zo verklaarde u na uw vrijlating op borg een convocatiebrieft te hebben gekregen op uw adres in Ahwaz, die u opriep om naar een revolutionaire rechtbank te komen. U bent vervolgens verschenen bij de rechtbank (CGVS I, p. 15). Verder blijkt uit uw verklaringen dat uw moeder een waarschuwingsbrieft kreeg waarin ze werd verwittigd dat indien de persoon voor wie de borg is gesteld zich niet komt aanmelden, dat de borg in beslag kan worden genomen. U was door uw advocaat de dag voor uw eerste persoonlijke onderhoud op het Commissariaat-generaal op de hoogte gesteld van de waarschuwingsbrieft (CGVS I, p. 15-16). Uit uw verklaringen blijkt dat u twee weken en de dag voor uw eerste persoonlijke onderhoud op het CGVS contact had met uw advocaat. U nam contact op met hem via WhatsApp (CGVS I, p. 18). Volgens uw verklaringen heeft uw advocaat de oproepingsbrieft en de waarschuwingsbrieft in zijn bezit. Er werd u vervolgens uitdrukkelijk gevraagd om een kopie binnen de vijf werkdagen neer te leggen en vervolgens de originelen te laten overkomen. U reageerde dat u uw best zou doen om een foto of kopie voor te leggen maar dat u geen garanties kon geven wat betreft de originelen gelet op de risico's bij de post (CGVS I, p. 16-17). U hebt echter geen enkel begin van bewijs neergelegd. Toen u werd gevraagd tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud of u uw documenten kon neerleggen, beweerde u plotseling dat het u niet gelukt is om de gevraagde documenten te bekomen omdat uw advocaat halsoverkop verdwenen is en u geen contact meer hebt met uw advocaat. U trachtte contact op te nemen met uw advocaat via Whatsapp, weliswaar zonder resultaat (CGVS II, p. 2). Gelet op de vaststelling dat u tot net voor uw eerste persoonlijk onderhoud contact onderhield met uw advocaat in Iran komt deze plotse

verdwijning na de vraag van het CGVS om stavingstukken die zich bij uw advocaat bevinden weinig geloofwaardig over. Het mag ook verbazen dat uw familie die u eerder foto's had overgemaakt van uw documenten aangaande Erfan Halghe u zelf niet spontaan een kopie of foto van de convocaties/waarschuwing hebben overgemaakt nadat ze deze thuis hadden ontvangen. Verder hebt u ook geen enkel ander stuk neergelegd wat zou kunnen aantonen dat een advocaat voor u heeft gewerkt in een rechtszaak die verband houdt met uw beweerde activiteiten bij Erfan Halghe (CGVS I, p. 16)."

Met zijn loutere herhaling van de boude bewering dat zijn advocaat Iran zou hebben verlaten, doet hij namelijk hoegenaamd geen afbreuk aan de voormelde, omtrent deze bewering gedane vaststellingen. De voormelde motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoeker deze niet dienstig aanvecht, onverminderd gehandhaafd.

Verzoeker laat de bestreden beslissing geheel ongemoeid waar gemotiveerd wordt:

"Dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen, blijkt nog uit een ernstige tegenstrijdigheid tussen uw verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal. Op de DVZ verklaarde u te hebben gezien dat andere groepsleden, waaronder uw vriendin M. (...), van Erfan Halghe gearresteerd werden, u wegliep naar Isfahan en de Iraanse autoriteiten tien dagen later zijn binnengevallen in uw huis in Teheran. U bent zeker dat uw vriendin M. (...) onder druk in de gevangenis uw adres en gegevens had doorgegeven (Vragenlijst van het CGVS op DVZ, vraag 5). Op het CGVS verklaarde u daarentegen dat u de dag na de arrestatie van de groepsleden vernam van uw vriend B. (...) dat één van uw burens hem had gecontacteerd om te zeggen dat agenten in uw woning in Teheran waren binnengevallen, een huiszoeking hadden gedaan en een paar privéspullen zoals uw laptop hadden meegenomen. U verklaarde voorts dat de huiszoeking op dezelfde dag (avond) van de arrestatie werd uitgevoerd (CGVS I, p. 10, p. 15 en p. 19). Geconfronteerd met het tegenstrijdige tijdstip van de huiszoeking, antwoordde u dat u reeds had aangehaald in het begin van het onderhoud dat het interview op DVZ niet zo goed vertaald was en u wees erop dat er ook een fout was gemaakt bij de vertaling van uw opleiding, wat burgerlijk ingenieur is en niet landbouwingenieur. Volgens u kan het zijn dat de tolk op DVZ iets verkeerd vertaald had (CGVS I, p. 19). Vooreerst kan hierover worden opgemerkt dat u geenszins in het begin van het persoonlijk onderhoud op het CGVS hebt aangehaald dat er vertaalproblemen waren op de DVZ (CGVS I, p. 2). Dat uw opleiding niet volledig correct werd genoteerd of vertaald, betekent niet noodzakelijk dat er andere vertaalfouten zijn gebeurd. Het betreft een duidelijke tegenstrijdigheid en bovendien hebt u op de DVZ zowel uw verklaring met hierop uw persoonlijke gegevens als de vragenlijst na voorlezing ondertekend ter goedkeuring."

De voormelde motieven vinden steun in het dossier en zijn pertinent en terecht. Gezien verzoeker deze geheel ongemoeid laat, worden zij door de Raad overgenomen.

Evenmin vecht verzoeker de volgende motieven aan:

"Voorts is het tegenstrijdige advies van uw advocaat over de beste oplossing in uw zaak op zijn minst bevreemdend te noemen. U verklaarde dat de aanvankelijke beslissing om Iran illegaal te verlaten werd genomen in beraad en werd beslist door u, uw familie en uw advocaat. Uw advocaat gaf het advies om illegaal het land te verlaten aangezien Erfan Halghe aanhangers reeds zware veroordelingen en straffen hadden gekregen (CGVS I, p. 10 en CGVS II, p. 14). Toen vervolgens bleek dat het moeilijk was om illegaal te vertrekken wegens de controles in Urumiyeh en verder ook nog bleek uit informatie verkregen van kennissen na betaling van smeergeld dat u een reisverbod had gekregen – wat u ook verhinderde om legaal het land te verlaten – gaf uw advocaat het advies dat u zich diende aan te geven in de hoop dat u ofwel met een borg ofwel met enkele klappen ervan af zou komen (CGVS I, p. 10 en p. 14). U verklaarde dat de gebruikelijke gang van zaken is in Iran dat een reisverbod wordt opgegeven wanneer iemand op borg vrijkomt (CGVS I, p. 14-15 en CGVS II, p. 17). Dat dit zo gebruikelijk is en dat uw advocaat kon rekenen op een opheffing van uw reisverbod na een vrijlating op borg zodat u vervolgens legaal het land kon verlaten (CGVS II, p. 15), blijkt echter niet duidelijk uit de beschikbare informatie op het Commissariaat-generaal. Zelf hebt u hiervan ook geen informatie over neergelegd. Dat de ommekeer in het advies van uw advocaat opmerkelijk is, blijkt ook uit uw verklaring dat het niet vanzelfsprekend was dat u op borg zou vrijkomen. U beweerde dat u voorbereid was om naar de gevangenis te moeten gaan en plotseling de rechter aangaf dat u kon vrijkomen op borg (CGVS I, p. 14)."

Ook deze motieven vinden steun in het dossier en zijn pertinent en terecht. Gezien verzoeker deze niet aanvecht, blijven zij onverminderd gelden.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde lidmaatschap bij Erfan Halghe en de hieruit voorgesproten problemen met en vrees ten aanzien van de Iraanse autoriteiten.

De benevens de reeds hoger besproken stukken door verzoeker neergelegde documenten, opgenomen in de map 'documenten' in het administratief dossier, kunnen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoeker overigens niet worden weerlegd of betwist, tot slot geen afbreuk doen aan het voorgaande.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.7. Verzoeker beroept zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen op geen andere elementen dan de aangevoerde asielmotieven. Gelet op de hoger gedane vaststellingen dienaangaande, toont hij, de overige elementen in het dossier mede in acht genomen, niet aan dat in zijner hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.8. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf december tweeduizend negentien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT